Cena 65 zł Łódź, dnia 1 września 1948 r.

Łódzki Dziennik Wojewódzki

Nr 18

TREŚĆ

DZIAŁ URZĘDOWY:

Dział nieurzędowy:

115

ROZPORZĄDZENIE

Wojewody Łódzkiego

z dnia 23 sierpnia 1948 roku Nr Wet. U. II. 1/76

o zniesieniu badania lekarsko-weterynaryjnego trzody chlewnej w transportach.

Na podstawie art. 108 pkt. 1b. Rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 19. I. 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr 80, poz. 555 z 1936 roku), § 9 Rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 22. III. 1928 roku o zaopatrywaniu zwierząt w świadectwa miejsca pochodzenia i badania zwierząt na stacjach kolejowych i przystaniach wodnych (Dz. U. R. P. Nr 42, poz. 408 z 1928 roku), zmienionego Rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 15 listopada 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 116, poz. 961) oraz w myśl zarządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 13 sierpnia 1948 r. Nr Wet. 3-II.-14/23 zarządzam, co następuje:

§ 1.

Uchylam Rozporządzenie Wojewody Łódzkiego z dnia 3 września 1946 r. Nr Wet. U. II. 1/11 o badaniu lekarsko-weterynaryjnym trzody chlewnej w transportach, ogłoszone w Łódzkim Dzienniku Wojewódzkim Nr 16, poz. 122 z 1946 roku.

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem 1 września 1948 roku.

Wojewoda:

Kazimierz Kucner

Wicewojewoda

116

ZARZĄDZENIE

Wojewody Łódzkiego

z dnia 23 sierpnia 1948 r. Nr Rol. II.-Ryb O-2/48

o znakowaniu sprzętu rybackiego na wodach otwartych.

Na podstawie art. 108 p. 1b. Rozporz. Prez. R. P. z dnia 19. I. 1928 roku o organizacji i zakresie działania władz Administracji Ogólnej (Dz. U. R. P. Nr 80, poz. 555 z 1936 r.) i art. 52 ustawy z dnia 7 marca 1932 r. o rybołówstwie (Dz. U. R. P. Nr 35, poz. 357) sposób znakowania sprzętu rybackiego na wodzie otwartej ustalam, jak następuje:

1. Sposób znakowania.

Wszelki znajdujący się na wodzie otwartej sprzęt rybacki, a mianowicie: narzędzia do połowu ryb, sadze do ich przechowywania i łodzie rybackie, winien być znakowany w sposób umożliwiający rozpoznanie właściciela. W tym celu sprzęt rybacki winien być zaopatrzony w tabliczkę drewnianą lub metalową o wymiarach nie mniejszych niż 15 cm. długości, 10 cm. szerokości, na której w sposób czytelny winno być wypalone, wycięte lub namalowane farbą odporną na działanie wody i innych czynników, imię, nazwisko i miejsce zamieszkania właściciela. Napis ten może być wypalony, wycięty lub namalowany bezpośrednio na drewnianych lub metalowych częściach sprzętu rybackiego i w tych wypadkach zbędna jest tabliczka z napisem. Przy znakowaniu drobnego sprzętu rybackiego mogą być używane tabliczki drewniane o wymiarach mniejszych, niż wyżej podane, względnie plomby metalowe, przy czym napis może składać się ze skrótu imienia, nazwiska i miejsca zamieszkania, albo też z początkowych liter imienia i nazwiska. Skróty napisu mogą być umieszczone bezpośrednio na drewnianych lub metalowych częściach sprzętu rybackiego. Wszelkie skróty, używane przy znakowaniu sprzętu rybackiego, winny być zgłoszone do zarządu właściwej gminy, na której terenie zamierzone jest używanie powyższego sprzętu.

2. Ilość znaków.

Sadze, służące do przechowywania ryb, oraz mniejsze narzędzia do połowu ryb winny być zaopatrzone w jedną tabliczkę z napisem lub inny znak, umożliwiający stwierdzenie właściciela. Większe narzędzia do połowu ryb winny posiadać kilka tabliczek lub znaków, zależnie od wielkości narzędzia.

3. Sposób umieszczenia znaków.

Znaki na sprzęcie rybackim winny być umieszczone w sposób i w miejscach, umożliwiających szybkie odszukanie ich. Na łodziach rybackich tablica z napisem lub napis winien być umieszczony na stałe przy dziobie łodzi na obu burtach. Na sadzach tabliczka z napisem lub sam napis winien być umieszczony na górnej powierzchni sadzu. Wszelkiego rodzaju sieci rybackie winny być zaopatrzone w znaki na końcu i początku sieci. Znaki

winny być trwale umocowane do sprzętów rybackich.

4. Postanowienia karne.

Kto na wodzie utrzymuje sprzęt rybacki nie oznakowany w sposób w niniejszym zarządzeniu określony, będzie karany w myśl art. 80 powołanej na wstępie ustawy i Dekretu z 26 kwietnia 1948 r. o podwyższeniu grzywien kar pieniężnych, kar porządkowych i nawiązek (Dz. U. R. P. Nr 24, poz. 161), grzywną 2500 zł. Orzecznictwo w sprawach o naruszanie postanowień niniejszego zarządzenia należy do właściwych powiatowych Władz Administracji Ogólnej.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, a znakowanie sprzętu należy przeprowadzić do dnia 1 października 1948 r.

Wojewoda:

(—) Piotr Szymanek

117

ZARZĄDZENIE

Starosty Powiatowego Łaskiego

z dnia 1 września 1948 r. Nr XI. PHH I.-1/10/48

o ustaleniu godzin handlu i godzin otwarcia zakładów handlowych i niektórych przemysłowych na terenie powiatu łaskiego.

Na podstawie art. 10 rozp. Prezydenta R. P. z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 364), w ramach tegoż rozporządzenia, obwieszczenia Prezydenta R. P. z dnia 21 maja 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 57, poz. 545), ustawy z dnia 23 marca 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr 23, poz. 236) i rozporządzenia z dnia 9 grudnia 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 633), oraz po wysłuchaniu opinii Okręgowego Inspektora Pracy, Izby Przemysłowo-Handlowej, Izby Rzemieślniczej, Zrzeszeń Kupieckich, Związku Cechów Rzemieślniczych, Rad Miejskich i gminnych — ustalam godziny handlu i godziny otwierania i zamykania sklepów, miejsc zawodowych sprzedaży oraz zakładów handlowych i niektórych przemysłowych na terenie powiatu Łaskiego, jak następuje:

§ 1.

Jadki z mięsem, wędliniarnie i sklepy spożywcze oraz sklepy winno-kolonialne mogą być otwarte tylko w dni powszednie od godz. 7-ej do godz. 19-ej.

§ 2.

Zakłady fryzjerskie i kalotechniczne mogą być otwarte tylko w dni powszednie od godz. 8-mej do godz. 18-tej, a w soboty i dni przedświąteczne od godz. 8-mej do godz. 20-tej.

§ 3.

W sklepach z wyłączną sprzedażą pieczywa od godz. 6-tej do godz. 18-ej we wszystkie dni powszednie.

§ 4.

W budkach, kioskach i gablotkach ulicznych, w których sprzedaje się wodę sodową, wody mineralne i napoje chłodzące oraz słodycze i owoce, a nie sprzedaje się innych towarów we wszystkie dni w tygodniu:

a) w czasie od 1 kwietnia do 30 września od godz. 8-mej do godz. 22-ej,
b) w czasie od 1 października do 31 marca od 8-ej do godz. 20-ej.

Uwaga: za budkę, kiosk, gablotkę w zrozumieniu art. 4 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22 marca 1928 r. o godzinach handlu należy uważać wystawione na ulicy lub placu względnie przy drodze prowizoryczny zwyczajny lub o charakterystycznych ozdobnych formach architektonicznych oddzielny lekki nie zamieszkalny budynek małych rozmiarów, posiadający wolny dostęp dla publiczności. Sklepy ze sprzedażą cukrów, owoców oraz napojów chłodzących nie są traktowane jako budki.

§ 5.

Sprzedaż uliczna:

a) gazety i czasopisma oraz wyroby tytoniowe jak również sprzedaż tych artykułów w kioskach ulicznych we wszystkie dni tygodnia od godz. 7-ej do godz. 23-ej.
b) wszelkich innych towarów we wszystkie dni powszednie w godz. od 8-ej do godz. 18-ej z tym, że dla handlujących na straganach, stolikach, koszach i tp. na placach targowych miejskich i wiejskich sprzedaż odbywać się będzie od godz. 6.30-ci do godz. 16.30-ci.

§ 6.

Czas otwarcia we wszystkie dni w tygodniu przedsiębiorstw gastronomicznych:

I. kat.	od	godz.	9-ej	do	godz.	24-ej
II.	„	„	„	8-ej	„	„	23-ej
III.	„	„	„	7-ej	„	„	22-ej
IV.	„	„	„	6-ej	„	„	21-ej

§ 7.

Czas sprzedaży i otwarcia wszelkich innych sklepów i miejsce zawodowej sprzedaży może się odbywać tylko w dni powszednie od godz. 8-ej do godz. 18-ej.

§ 8.

Wszelkie przerwy (np. przerwa obiadowa) jakie zostały wprowadzone przez kupca w czasie których sklep byłby zamknięty nie upoważniają do przedłużania godzin handlu.

§ 9.

Winni przekroczenia niniejszych przepisów ulegają w myśl art. 16 wym. na wstępie Rozp. karze grzywny do 20.000 złotych i karze aresztu do 6-ciu tygodni albo jednej z tych kar.

§ 10.

Zarządzenia niniejsze obowiązują od dnia ogłoszenia i jednocześnie traci moc obowiązującą zarządzenie wydane przez Starostę Powiatowego Łaskiego w Łasku z dnia 18 listopada 1929 r. L. 2125 II.-K w sprawie godzin handlu i godzin otwarcia zakładów handlowych i niektórych przemysłowych na terenie powiatu Łaskiego (Łódź, Dz. Woj. Nr 1, poz. 6).

Starosta Powiatowy:
Julian Horodecki

118

OBWIESZCZENIE

Wojewody Łódzkiego

z dnia 25 sierpnia 1948 r. Nr O. Org. I-o/-48

o Funduszu Gospodarki Mieszkaniowej

(Dekret z 28 lipca 1948 r. o najmie lokali Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 259 23./VIII./48).

W wyniku działań wojennych oraz długoletniej zbrodniczej okupacji niemieckiej miasta, osiedla i wsie polskie znalazły się w ruinach. Budynki, które ocalały z pożogi wojennej, przez wiele lat nieremontowane, ulegają coraz większemu zniszczeniu. Naprawa ich stała się jednym z najpilniejszych zadań społecznych. W kolejności zaspakajania potrzeb odbudowującej się gospodarki naszej przyszła obecnie pora do stoczenia walki o dach nad głową.

Aby społeczeństwo mogło tę walkę wygrać — otrzymuje ono oręż w postaci nowego prawa o najmie lokali.

Nowe prawo o najmie lokali opiera wysokość czynszu o godziwe i dostosowane do życia zasady, wynikające z wielkości lokalu, jego wyposażenia technicznego, położenia i wreszcie wielkości miasta czy osiedla. Uzyskana w ten sposób zwyżka czynszu umożliwi prawidłową administrację i utrzymanie budynków, a przede wszystkim pozwoli zrealizować szeroki plan gruntownych napraw w niszczejących nieruchomościach.

Zarobki świata pracy stoją jeszcze na takim poziomie, że nie pozwalają na ich jakiekolwiek dodatkowe obciążenie. Dlatego też lokatorzy, których głównym źródłem dochodu jest praca najemna, opłacać będą nadal czynsz w tej wysokości, w jakiej dotychczas opłacają wraz ze świadczeniami na utrzymanie nieruchomości. Z tej samej ulgi korzystać będą pracownicy nauki, kultury i sztuki, emeryci, osoby utrzymywane ze środków opieki społecznej oraz osoby zarejestrowane w Urzędach Zatrudnienia, jako bezrobotne.

Ten wyjątek, czyniąc zadość sprawiedliwości społecznej, wymaga wielkiej czujności ze strony społeczeństwa, aby pod pozorem przynależności do świata pracy nie kryli się lokatorzy, którzy z uwagi na swoje lub swojej najbliższej rodziny duże źródła dochodu — nie tylko powinni, ale mogą opłacać czynsz w nowej wysokości.

Nowe prawo o najmie, dążąc do przywrócenia rentowności budynków czynszowych ustala nie tylko wysokość czynszów na poziomie, umożliwiającym prawidłowe gospodarowanie budynkami, ale realizuje również i na tym odcinku zasady gospodarki planowej.

Nowe prawo o najmie lokali powołuje do życia specjalny Fundusz Gospodarki Mieszkaniowej, który będzie bezzwrotnie finansował remonty kapitalne budynków czynszowych na podstawie planów remontów, sporządzanych dla każdego osiedla. W ten sposób poddany zostanie remontowi kapitalnemu budynek każdy, wymagający remontu, a nie tylko ten, którego właściciel uzna to za potrzebne według swego swobodnego uznania lub w zależności od posiadanych przez niego środków pieniężnych.

Środki pieniężne Funduszu Gospodarki Mieszkaniowej gromadzić się będą z wpłat posiadaczy nieruchomości (właścicieli, dzierżawców, użytkowników), wynajmujących lub użytkujących wszelkiego rodzaju lokale.

Dla zrealizowania tych wszystkich założeń nowe prawo o najmie lokali ustala zasady

podziału przychodów z podwyższonych czynszów za najem lokali mieszkalnych, a mianowicie: 15% przeznacza się na koszta eksploatacji i bieżącego remontu budynku, 55% na Fundusz Gospodarki Mieszkaniowej, 25% na podatek od nieruchomości, 5% dla posiadacza, jako godziwy dochód z najmu lokali.

Obowiązek opłacania czynszów według nowych zasad oraz odprowadzania odpowiednich wpłat na Fundusz Gospodarki Mieszkaniowej *powstaje z dniem 1 września 1948 r.*

Posiadacze nieruchomości będą pobierali czynsze według stawek w nowym prawie przewidzianych, stosując odpowiednio zwolnienia i ulgi dla tych najemców (lokatorów, sublokatorów i osób dokwaterowanych), którym te zwolnienia i ulgi z mocy prawa przysługują i którzy te swoje prawa wobec wynajmującego udowodnią.

Niezwłocznie po pobraniu czynszów, a najpóźniej do 10-go następnego miesiąca wynajmujący dokonuje przewidzianych wpłat bezpośrednio do właściwej dla danego terenu Komunalnej Kasy Oszczędności (miejskiej lub powiatowej) lub za pośrednictwem P. K. O. na konto Nr I 8010 Funduszu Gospodarki Mieszkaniowej.

W okresie przejściowym — do czasu przeprowadzenia pomiarów powierzchni mieszkań — czynsz za lokale mieszkalne od 1-go września 1948 r. za każdą izbę wynosi miesięcznie:

Czynsz pełny w osiedlach do 20.000 mieszkańców — 1.400 zł, z czego odlicza się na Fundusz Gospodarki Mieszkaniowej za każdą izbę 675 zł.

Czynsz pełny w osiedlach od 20.000 do 75.000 mieszkańców — 1.600 zł, z czego odlicza się na Fundusz Gospodarki Mieszkaniowej za każdą izbę 825 zł.

Czynsz pełny w osiedlach powyżej 75.000 mieszkańców — 1.800 zł, z czego odlicza się na Fundusz Gospodarki Mieszkaniowej 975 zł.

Czynsz ulgowy w osiedlach do 20.000 mieszkańców — 700 zł, z czego odlicza się na Fundusz Gospodarki Mieszkaniowej za każdą izbę 150 zł,

Czynsz ulgowy w osiedlach od 20.000 do 75.000 mieszkańców — 800 zł, z czego odlicza się na Fundusz Gosp. Mieszkaniowej za każdą izbę 225 zł,

Czynsz ulgowy w osiedlach powyżej 75.000 mieszkańców — 900 zł, z czego odlicza się na Fundusz Gospodarki Mieszkaniowej za każdą izbę 300 zł.

Podkreśla się jeszcze raz, że od płacenia powyższych stawek zwolnieni są:

a) pracownicy państwowi i samorządowi oraz wszystkie inne osoby, których główną podstawą utrzymania jest stosunek pracy najemnej;

b) osoby, których główną podstawą utrzymania jest zawodowa twórczość albo działalność naukowa, oświatowa, artystyczna, literacka lub publicystyczna;

c) osoby, pobierające zaopatrzenie lub rentę z funduszów Państwa, związków samorządu terytorialnego lub zakładów ubezpieczeń społecznych, albo utrzymywane ze środków opieki społecznej;

d) pracownicy pozostający czasowo bez pracy, zarejestrowani w Urzędach Zatrudnienia jako poszukujący pracy.

Zwolnienia nie stosuje się, o ile najemca lub osoby łącznie zamieszkujące i prowadzące wspólnie gospodarstwo, — poza zarobkami wyżej wymienionymi — są podatnikami podatku obrotowego lub posiadają inne źródło dochodu poza pracą najemną.

Połowę pełnego czynszu płacą: rzemieślnicy, którzy zatrudniają w swym zakładzie rzemieślniczym najwyżej jednego członka rodziny i jednego pracownika najemnego, a gdy chodzi o zakłady cukiernicze, piekarskie, wędliniarskie i złotnicze — najwyżej jednego członka rodziny; uczniów zatrudnionych w zakładach na podstawie pisemnej umowy o naukę, zarejestrowanej w Izbie Rzemieślniczej, nie uważa się za pracowników.

Posiadacze nieruchomości, wynajmujący lub użytkujący lokale użytkowe, tj. lokale na sklepy, biura, warsztaty przemysłowe i rzemieślnicze, magazyny, składy itp. lokale niemieszkalne obowiązani są wpłacać z pobieranego na podstawie umowy czynszu na rzecz Funduszu Gospodarki Mieszkaniowej w okresie przejściowym — do czasu przeprowadzenia i zatwierdzenia pomiarów powierzchni użytkowej lokali — od każdej izby lokalu handlowego

— zł. 2.000 miesięcznie, a od każdej izby lokalu innego — 1.000 zł. miesięcznie.

1. Kontrola nad ustalaniem i inkasowaniem od najemców (lokatorów, sublokatorów i osób dokwaterowanych) właściwych czynszów, 2. nadzór nad terminowym regulowaniem wpłat na Fundusz Gospodarki Mieszkaniowej oraz 3. orzekanie w spornych kwestiach, dotyczących stosowania nowych stawek czynszowych i prawidłowego ustalania ulg lub zwolnień, wykonywane będą:

W miastach niewydzielonych przez zarządy miejskie (burmistrzów), a w gminach wiejskich — przez zarządy gminne (wójtów) pod nadzorem służbowym starostów powiatowych, przy współudziale Wydziałów Powiatowych.

W miastach wydzielonych przez zarządy miejskie (prezydentów) pod nadzorem służbowym wojewodów, przy współudziale Wydziałów Wojewódzkich.

Te same władze przy pomocy czynników społecznych, zrzeszenia właścicieli nieruchomości oraz komitetów blokowych i domowych będą sprawować pieczę nad prawidłowym wydatkowaniem prawem przewidzianej części czynszów na utrzymanie i konserwację budynków mieszkalnych.

Zarówno wynajmujący lokale, jak i najemcy we własnym interesie i w dobrym zrozumieniu szerokiego interesu publicznego, powinni ściśle i lojalnie przestrzegać nowego stosunku ustalonego między nimi w dekrecie o najmie lokali. Przy tym jednak zwraca się uwagę najemców (lokatorów, sublokatorów i osób dokwaterowanych), że w razie zaniedbania przez nich obowiązku zawiadamiania o wszystkich zmianach, uzasadniających utratę przez nich prawa do korzystania z ulg lub zwolnień co do czynszu lub wpłat na Fundusz Gospodarki Mieszkaniowej, grozi im kara do 30.000 zł. grzywny, wszelkie zaś zmowy pomiędzy najemcami i wynajmującymi, mogące narazić na straty Fundusz Gospodarki Mieszkaniowej, stanowią działanie na szkodę interesów gospodarczych Państwa i podlegają ściganiu przez Komisję Specjalną.

Wojewoda

(—) **Piotr Szymanek**

119

OGŁOSZENIE

Wojewody Łódzkiego

z dnia 1 września 1948 r. Nr Rol. III-6a-1/27/10

o utworzeniu przy Urzędzie Wojewódzkim Łódzkim Wojewódzkiej Komisji do spraw umorzenia należności za padły inwentarz żywy z dostaw UNRRA.

Zgodnie z uchwałą Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 25 czerwca 1948 r. w sprawie umorzenia rolnikom należności za konie padłe, Minister Rolnictwa i Reform Rolnych zarządzeniem z dnia 10 lipca 1948 r. EK. III.-7-D/137 powołał wspomnianą Komisję przy Urzędzie Wojewódzkim Łódzkim.

W związku z powyższym tworzą w mowie będącą Komisję w skład której wchodzą przedstawiciele:

a) Działu Rolnictwa i Reform Rolnych Urzędu Wojewódzkiego jako przewodniczący,

b) Izby Skarbowej,

c) Wojewódzkiej Rady Narodowej,

d) Wojewódzkiego Związku Samopomocy Chłopskiej,

e) Oddziału Państwowego Banku Rolnego.

Komisja urzęduje w Urzędzie Wojew. Łódzkim ul. Traugutta 14.

Komisja powyższa rozpoznawać będzie w terminie do dnia 1 października 1948 r. złożone podania rolników o umorzenie należności Skarbu Państwa za padłe konie i bydło przydzielone rolnikom w ramach pomocy UNRRA.

Umorzeniu podlegać mogą należności za inwentarze żywe z dostaw UNRRA, o ile padły one bez winy ich nabywcy, z choroby lub wady:

a) ukrytej, która w nim tkwiła już w chwili wydania nabywcy,

b) nabytej w czasie transportu,

c) powstałej na skutek niezaaklimatyzowania.

Okoliczności powyższe winny być udowodnione zaświadczeniem właściwego powiatowego lekarza weterynarii, stwierdzającym z jakiej przyczyny zwierzę padło, że było leczone i że padło nie z winy właściciela.

Umorzeniu podlegać również mogą należności za zwierzęta stracone bez winy ich nabywcy wskutek zbrojnego napadu lub rabunku, co winno być udowodnione zaświadczeniem Milicji Obywatelskiej.

Wojewoda:

(—) **Piotr Szymanek**

120

OGŁOSZENIE

Urzędu Wojewódzkiego Łódzkiego

z dnia 7 września 1948 r. Nr OOrg. II-6/48

o poprawieniu błędu powstałego w Łódzkim Dzien. Wojew. Nr 17 z dnia 5 września 1948 r.

Na podstawie § 5 Rozp. Rady Ministrów z dnia 5. 7. 1928 r. o Dziennikach Wojewódzkich (Dz. U. R. P. Nr 72, poz. 648 z 1928 r.) wydrukowany mylnie na str. 3 ustęp p. t. Szczegółowy podział czynności Wydziału Opieki Społecznej i całą dalszą jego treść anuluje się.

Za Wojewodę

(—) J. Jałowiecki

Nacz. Wydz. Ogólnego

121

PISMO OKÓLNE

Urzędu Wojewódzkiego Łódzkiego

z dnia 24. VIII. 48 r. Nr 4-h/41/48

o poszukiwaniu niżej wymienionych osób.

Do wszystkich Starostw Powiatowych, Zarządów gmin miejskich i wiejskich, Komisariatów i Posterunków M. O. na terenie Województwa Łódzkiego.

Na podstawie pisma Starostwa Powiatowego w Starogardzie z dnia 20 sierpnia 1948 r. Nr Wojsk. 3-311/48 w związku z poborem roczn. 1927 i rejestracją roczn. 1928 Urząd Wojewódzki zarządza poszukiwanie następujących osób, których miejsce pobytu jest nieznane.

1. St. strz. Zimmermann Władysław, ur. 6. I. 1921 r. Pinczyn, pow. Starodard, syn Feliksa i Agnieszki, zam. Starogard, ul. Kościuszki 71.

2. Pob. Paszek Jan, ur. 26. IV. 1918 r. Osowo, pow. Starogard, syn Władysława i Franciszki, zam. Osowo, gm. Lubichowo, pow. Starogard.

3. St. strz. Miszewski Marian, ur. 21. XI. 1917 r. Brody, pow. Chojnice, syn Franciszka, zam. Czarna Woda, gm. Kaliska, p. Starogard.

4. Kpr. Garczyński Franciszek, ur. 1. X. 1906 r. Nowy Wiec, p. Kościerzyna, syn Piotra i Łucji, zam. Starogard, ul. Gdańska 39.

5. Pob. Jankowski Stanisław, ur. 22. III. 1918 r. Wilno, syn Franciszka i Michaliny, zam. Bytonia, gm. Zblewo, pow. Starogard.

6. Kan. Piętuch Michał, ur. 29. VI. 1916 r. Petersburg, syn Zygmunta i Stefanii, zam. Starogard, ul. Owidzka 38.

7. Klein Paweł, ur. 10. II. 1918 r. Gniew, pow. Tczew, syn Józefa i Franciszki, zam. Brzeźno, gm. Osieczna, pow. Starogard.

8. Piórkowski Tadeusz, ur. 26. VIII. 1920 r. Bydgoszcz, syn Franciszka i Heleny, zam. Starogard, ul. Kościuszki 113.

9. Kpr. Jankojc Wacław, ur. 28. IX. 1915 r. Nidziany, gm. Wormiany, p. Wileńsko-Trocki, syn Andrzeja i Marii, zam. Kaliska, pow. Starogard.

10. Pob. Sadowski Edmund, ur. 1923 r. syn Franciszka, zam. Starogard, ul. Chojnicka 75.

11. Ponitka-Feliks, ur. 1925 r., syn Augustyna, zam. Czarna Woda, gm. Kaliska, pow. Starogard.

12. Gburek Kazimierz, ur. 1920 r., syn Heleny, zam. Osiek, pow. Starogard.

13. Pob. Szarmach Jan, ur. 1922 r., syn Józefa, Osiek, pow. Starogard.

14. Pob. Aluk Stefan, ur. 1. III. 1926 r. Kostopol, pow. Równe, woj. Wołyńskie, syn Józefa i Heleny, Starogard, ul. Wł. Jagiełły 25.

15. Dobrzański Antoni, ur. 1898 r., syn Jana, zam. Żabno, gm. Starogard Wieś, pow. Starogard.

16. Dunajewski Paweł, ur. 18. VIII. 1915 r. Barłożno, p. Starogard, syn Franciszka i Moniki, zam. Barłożno, gm. Skórcz-Wieś, pow. Starogard.

17. Pruchn Helmut, ur. 1915 r., syn Edmunda, zam. Wycinki, gm. Osiek, pow. Starogard.

18. Gramatowski Wiktor, ur. 14. IX. 1928 r. Pinczyn, p. Starogard, syn Jana i Wiktorii, zam. Pinczyn, gm. Zblewo, pow. Starogard.

19. Strzelczyk Kazimierz, ur. 5. II. 1928 r. Korytno, syn Leona i Józefy, zam. Pinczyn, gm. Zblewo, pow. Starogard.

20. Warczak Czesław, ur. 20. VII. 1928 r. Pinczyn, p. Starogard, syn Franciszka i Walerii, zam. Pinczyn, gm. Zblewo, pow. Starogard.

21. Miszewski Leon, ur. 23. II. 1928 r. Pałubinek, syn Stanisława i Klary, zam. Pinczyn, gm. Zblewo, pow. Starogard.

W wypadku pozytywnych wyników poszukiwań lub figurowania w rejestrze, należy zawiadomić bezpośrednio Starostwo Powiatowe w Starogardzie.

Za Wojewodę

(—) A. Turski

Kierownik Oddziału

122
KOMUNIKAT
Dyrekcji Okr. Poczt i Telegrafów w Łodzi z dnia 20, 25 i 28. VIII. 48 r. Nr OOrg. II-6/69 o uruchomieniu agencyj pocztowych

Z dniem 22 sierpnia 1948 r. w miejsce istniejącego pośrednictwa pocztowego Ruski-Bród powiat Konecki Województwa Łódzkiego uruchamia się agencję pocztową 3 stopnia z zakresem nadawczo oddawczym o nazwie „Ruski-Bród".

Uruchomioną placówkę pocztową włącza się do Obw. Upt. Końskie.

Do obszaru pocztowego wymienionej placówki pocztowej należeć będą miejscowości: Ruski-Bród, Kacprów, Gąsiorów, Kolonia Szczerbacka, Paruchy, Boków, Głęboka Droga, Długa Brzezina, Hucisko, Rudków, Kuźnica, Janów i Zapniów, które wyłącza się jednocześnie z obszarów pocztowych placówek pt.: Przysucha, Gowarczów i Borkowice.

Godziny urzędowania ustala się w dni powszednie od 8-15, zaś w niedzielę i święta od 9—11.

Uruchomienie agencji p.-t. Rzuców.

Z dniem 1 września 1948 r. uruchamia się w Rzucowie powiat Końskie, Woj. Łódzkie agencję p.-t. 3 stopnia z zakresem nadawczo-oddawczym o nazwie „Rzuców".

1) Uruchomioną placówkę p.-t. włącza się do Obw. Upt. Końskie.

2) Do obszaru pocztowego wymienionej placówki p.-t. należeć będą miejscowości: Rzuców, Wola Kuruszowa, Rusinów, Kochanów, Smagów, Ostatów, Zawonie, Jabłonica niska i Wandów, które wyłącza się jednocześnie z obszaru pocztowego agencji p.-t. Chlewiska.

3) Godziny urzędowania ustala się w dni powszednie od 8 do 15, zaś w niedzielę i święta od 9—11.

Uruchomienie agencji p.-t. Łódź 18.

Z dniem 1 września 1948 r. na terenie W. Łodzi przy ulicy Złotno Nr 76 uruchamia się agencję p.-t. 3 stopnia z zakresem nadawczym o nazwie Łódź 18.

Uruchomioną placówkę p.-t. włącza się do Obw. Upt. Łódź 1.

Godziny urzędowania ustala się w dni powszednie od 8—12 i 15—18, zaś w niedzielę i święta od 9—11.

Za Dyrektora Okręgu:
(—) E. Biszkowski
w/z Wicedyrektora.

OGŁOSZENIA DROBNE

Mikołaja Matjatko, zaginionego w 1939 roku, poszukuje żona Stanisława Matjatko, zam w Zgierzu, ul. Długa 16.

Kazimierza Wolskiego, zaginionego w 1939 r., poszukuje żona Stanisława Wolska, zam w Zgierzu, ul. Błotnia 4.

Państwowe Zakłady Samochodowe Nr 4 w Głownie unieważniają zagubiony dowód rejestracyjny na samochód ciężarowy marki G. M. C., Nr silnika 270323518, Nr podwozia 1619-84073. Nr rejestracyjny A-30189.

Zagubioną książeczkę inwalidzką i legitymację kolejową, na nazwisko Ciesielski Bolesław, unieważniam.

Wydział Powiatowy w Kutnie, unieważnia zagubiony dowód rejestracyjny, wydany przez Urząd Wojewódzki Łódzki na samochód sanitarny marki „D. K. W.", Nr silnika 1045307, Nr podwozia 107355, Nr rejestracyjny A-30217.

Zagubione zaświadczenie na Nr próbny A. P. R. 300, wydany na motocykl D. K. W. 250 przez Wydział Komunikacyjny w Łodzi, unieważnia się.

Kosiewicz Jan, zam. w Szczawinie, gm Dobra, pow. Brzeziny, unieważnia zagubione: prawo jazdy wydane przez Urząd Wojewódzki Łódzki, dowód osobisty wydany przez Urząd Gminy Dobra i kartę rejestracyjną wydaną przez R. K. U. Łódź-Powiat.

Technik Powiatowego Zarządu Drogowego w Wieluniu Mieczysław Stronczyński, unieważnia zagubione: upoważnienie do nakładania doraźnych nakazów karnych, wydane przez Starostwo Powiatowe w Wieluniu dnia 4 września 1947 r. Nr V. K 3/2/47.

Książkę inwalidzką przedwojenną zagubiono, Karol Kauczyński, Łódź Daszyńskiego 17.

Unieważniam skradzioną w dniu 8. VI. 48 r. książeczkę Łódzkiej Ubezpieczalni Społecznej, na imię Gogolewskiej Katarzyny.

Zagubioną książeczkę inwalidzką, na nazwisko Janiszewski Mikołaj, Włodzimierska 12, unieważniam.

Administracja przyjmuje ogłoszenia instytucyj społecznych, użyteczności publicznej jak — ogłoszenia konstytuujących się instytucyj — sprawozdania zamknięć rachunkowych — wyniki kwest ulicznych itp. — ogłoszenia o zagubionych, skradzionych dokumentach osobistych oraz rzeczy o charakterze urzędowym (pieczęci). Ceny ogłoszeń: zwyczajne zł 20 za wiersz milimetrowy szpalty redakcyjnej, ogłoszenia drobne jednokrotne zł 15 za wyraz; trzykrotne zł 30 za wyraz.

Drukarnia Polska w Łodzi.